

Nr 157.

Av herr **Ekman**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om testamente m. m.

Då de förslag till lag om testamente samt angående ändring i 7 och 10 kap. i lagen om arv, som av Kungl. Maj:ts framlagts i prop. nr 10 vid innevarande års riksdag, synas icke kunna oförändrade bifallas, tillåter jag mig vördsamt hemställa, att riksdagen för sin del måtte besluta följande:

1:o. På grund av den motivering från lagrådets sida, som förekommer i kungl. prop. å sid. 25—28 föreslås,

att lagen om testamente 2 kap. 5 § måtte erhålla följande lydelse:

Har testator i den ordning — — — (= Kungl. Maj:ts förslag) — — — förstört testamentshandlingen eller eljest därmed vidtagit åtgärd, varav framgår, att vad däri förordnats icke längre var uttryck för hans yttersta vilja, vare förordnandet utan verkan.

Utfästelse — — — ej bindande.

2:o. I enlighet med lagrådets motivering, kungl. prop. sid. 28—31, föreslås,

att 3 kap. i nämnda lag erhåller följande avfattning:

Om testamentes tolkning.

1 §.

Åt testamente — — — skall förty i tvivelaktiga fall vad nedan i denna paragraf stadgas lända till efterrättelse, såvitt icke med hänsyn till förordnandets syfte och övriga omständigheter annat får anses följa av förordnandet:

a) Legat — — — å viss lott.

b) Kunna samtliga legat ej utgå, skall legat, som avser vissa möbler, smycken eller därmed jämförliga lösören, äga företräde framför annat, men skall i övrigt nedsättning ske efter legatens värde.

- c) Avser — — — utan verkan.
- d) Är viss egendom — — — ersättning.
- e) Är förordnande — — — testamentstagare, skola universella testamentstagares lotter i motsvarande mån ökas.
- f) Har någon — — — om arv sägs.
- g) Är ändamålsbestämmelse — — — utsetts av testator.

2 §.

Med — — — överskott därå.

3 §.

Har testamente — — — (lika med andra stycket i förslagets 1 §) — — — kan utrönas.

Stadgandet i förslagets 6 § har uteslutits, enär det i ett mycket stort antal fall icke kan anses vara testators mening, att den däri åberopade arvsföljd skall tillämpas.

3:o. De flesta bestämmelserna i 4 kap. testamentslagen äro av den beskaffenhet, att de skulle på ett kränkande och obehörigt sätt ingripa i den förfoganderätt, som genom testamente vanligen upplåtes, då man däri talar om »nyttjanderätt», »sitta i oskift bo» etc. En sådan testamentstagare är icke en *förvaltare* för annans räkning av viss egendom, utan har en mera fri och självständig förfogande- och förbrukningsrätt, vari endast i fall av uppenbart, grovt åsidosättande av en efterföljande testamentstagares rätt (*icke* i egenskap av *ägare*, utan i egenskap av blivande testamentstagare) ett ingripande bör göras. I enlighet härmed föreslås,

att 4 kap. testamentslagen erhåller följande lydelse:

Om testamentstagares rätt i vissa fall.

1 §.

Har någon — — — nedan i 2 och 3 §§ stadgas, såvitt ej annat följer av testamentet.

2 §.

Egendom — — (= förslagets 7 §) — — — urarvsgörelse.

3 §.

Om nyttjanderättshavaren — — (= förslagets 9 § första stycket) — — — om förmynderskap.

4 §.

Har genom — — (= förslagets 10 §) — — — i 3 §
stadgas — — — skala.

5 §.

Skall enligt — — (= förslagets 11 §) — — — om
förmynderskap.

4:o. På grund av lagrådets motivering, kungl. prop. sid. 33—34, föreslås:

att ur testamentslagens 6 kap. *uteslutes* 2 §, samt
att dess 3 § erhåller beteckningen 2 § och följande
lydelse:

Vad i 1 § är sagt — — — strafflagen sägs.

5:o. I enlighet härmed föreslås,

att ur förslaget till lag angående ändring i 7 och
10 kap. i lagen om arv den föreslagna 4 § *uteslutes*,
samt att nummerföljden av de följande paragraferna
och däri förekommande hänvisningar därefter jämkas.

Stockholm den 21 januari 1930.

K. J. Ekman.
